

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. De animi motione dominante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

DIES VI.

De animi motione dominante.

te.

I.

PAuci sunt, qui affectu dominante non laborent; eo qui carent, non idcirco majore virtute sunt prædicti; sed iij, qui melius eum impugnare nōrunt. Nihil est majoris momenti, quām illum cognoscere; cūm tanti momenti nihil sit, quanti est, eum superare: nisi enim illum vicerimus, semper ei succumbemus. Locum hic non habent induciæ; neque ab hoc hoste, nisi eo devicto, pax obtinetur. Atque huic victoriæ pax nostra affixa est, cūm hæc animi commotio omnium fere peccatorum nostrorum, vel certè majorum sit origo. Saul invidiam dominari sibi patitur. Hæc sola Regem, cætera probum reddidit sceleratum; ira, injustitia, fraudes, perjurya, homicidia hujus matris pulli sunt. Iudas, ubi avaritia abripi se passus est, mox se dedit perfidijs, proditionibus, & sacrilegijs, atque ex Apostolo fur, & Apostata evadit. Exsicca fontem, si cursum inhibere mali cupis. Supera hunc affectum

do-

dominantem; & omnibus ferè peccatis ob- Martius,
strues viam. Goliatho huic caput am-
putandum, si omnes superare Philistæos
volumus. Tota illorum strages è formi-
dandi istius hostis clade pender. Si hæc
victoria magno tibi constat, fructus, quem
ānde capis, omnem laborem, quem ob eam
suscipis, meretur, & compensat.

II. Affectus dominans nos impedit, quò
minùs peccata, ad quæ committenda nos
adigit, cognoscamus, vel certè eorum
gravitatem non penetrerimus. Quilibet
indomitus animi motus nos excæcat in
peccato, cuj-nos alligat, sed longè magis
ille, qui in nos dominatum habet: *sanc-tum*
est, nobis inquit S. Augustinus, *quodcum-*
que volumus. Affectio dominans ratio-
nem pervertit, vel ejus lumen prævenit,
vel extinguit. Conscientiae scrupulos re-
putamus dubita optimè fundata. Axio-
mata quædam, & documenta singularia ex-
cogitamus, quibus nixi falsos Conscientiæ
Canones fabricamur. Omnes alios af-
fectus ardenter impugnamus, ut nos ipsos
decipiamus, & præcipuum animi affectio-
nem nobis occultemus. Avarus aliquis
non capit, quomodo homo ille Libidi-
nosus vitam adeò infamem agere possit;
cūque hominem quasi perditum reputat;

cūm

Martius.

cum tamen captu difficile ei non videatur, quomodo quis furari, bona aliena detinere, & medijs iniquis ditare se possit. Libidinosus non concipit, qui avarus ille expiare viduam, & orphanum possit: juxta ipsius mentem tam crudeli & iniquæ agendi rationi Misericordia nulla speranda est: sed nihili pendit, quod adolescentulæ hanc ad noxam pelleterit, & innocentem victimam belluinæ suæ Libidini immolare rit: hoc tamen non obest, quod minus Deum sibi Misericordem fore speret: quia inquit, ubi miseria & imbellicitas est, saltem commiseratio erga alienas miserias non aberit.

III. Si haec affectio nos impedit, quod minus agnoscamus morum pravitates, quibus ea nos implicat, necessario fit, ut inde emergere amplius non possimus, ac propterea pœnitentiæ agendæ incapaces redamur. De inquirendis malo, quod ignoramus, remedijs vix cogitamus. Præterea hic affectus potissimum animi nostri commotionum fons est, omnibus nostris cogitationibus & desiderijs sese ingerit; tot frequentatis actibus roboratus in consuetudinem; & haec consuetudo in necessitatem migrat. Et verò, quam pauci inveniuntur homines, qui affectu dominante,

te, & consuetudine inveterata se penitus Martius.
reddant liberos? quām rarum hoc est? si
viginti ipsos annos superbus, aut iracundus,
aut vindictæ cupidus, bonis terrenis, aut
voluptatibus, otiove deditus fuisti, an non
post tot Confessiones, aut proposita, e-
tiamnum es? hic affectus dominans aliud
non egit, quām quōd invaluerit. Hic to-
to vitæ tempore tibi dominabitur, ad mor-
tem, ad tumulum usque te comitabitur,
& forsan ad inferos usque perducet. Hic
te in vita delectabat, post mortem suppli-
cij tibi erit loco. Hujus in tempore man-
cipium fuisti, & ejus in æternitate victima
eris, nisi jam hodie statuas, illum Deo,
tuæque saluti immolare.

*Ora Deum, ut te doceat, quinam affectus ti-
bi dominetur, tibique gratias impertiat, ani-
mumque inspiret ad eum impugnandum necessa-
rium.*

Non dominetur mei omnis injustitia.
Psal. 118. v. 133.

Ex perversa voluntate facta est libido;
& dum servitur Libidini, facta est necessitas.
Aug.

DIES